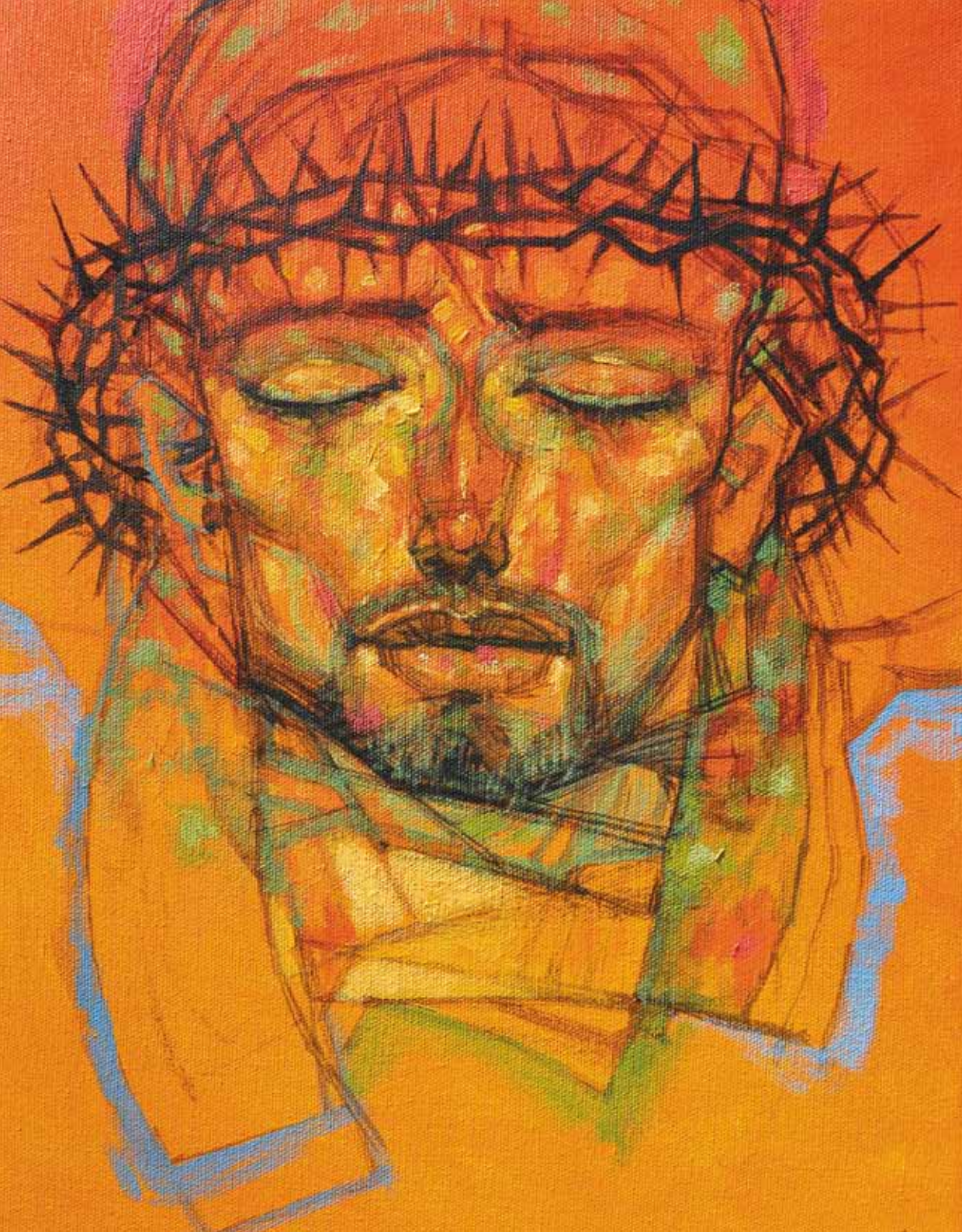
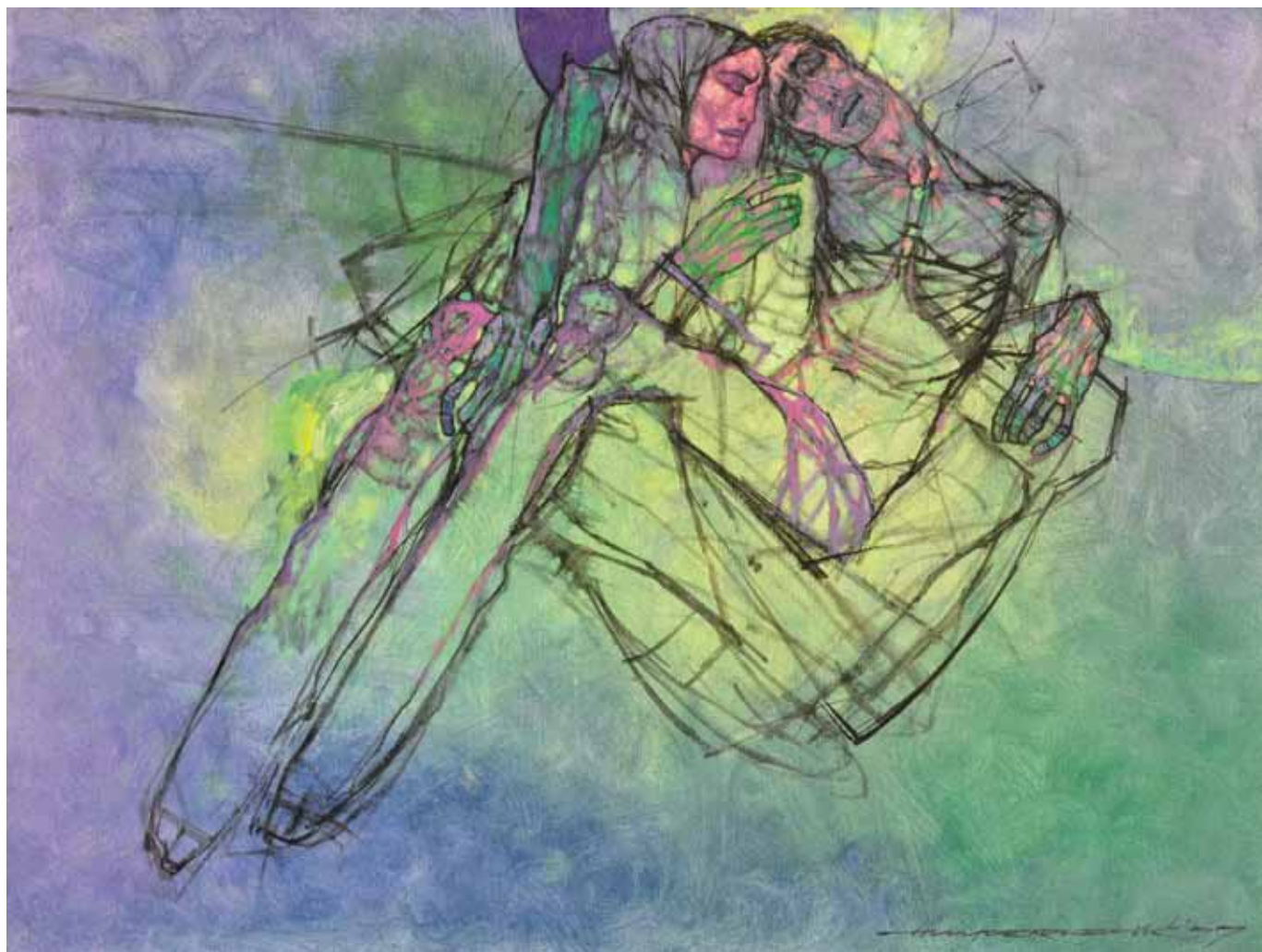
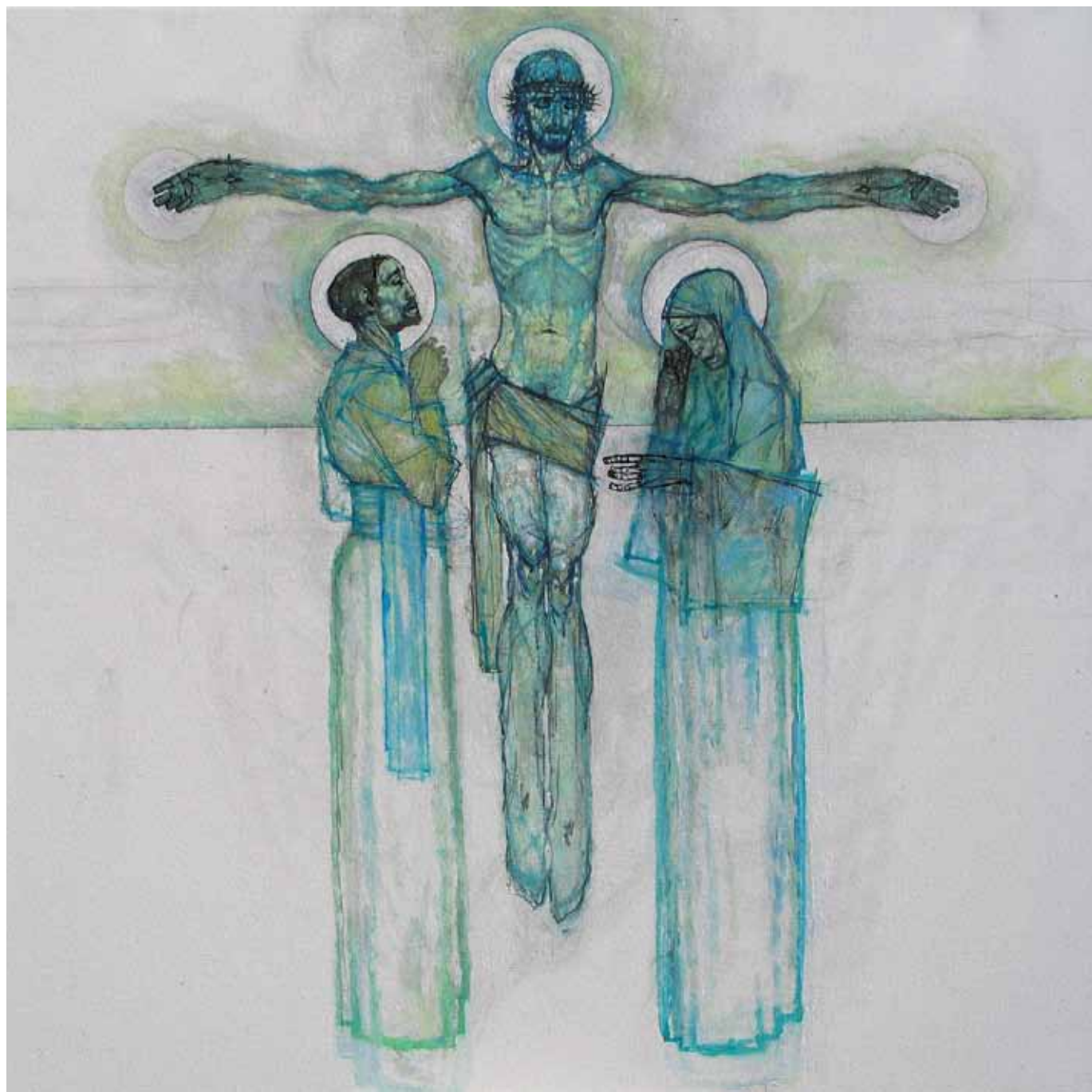

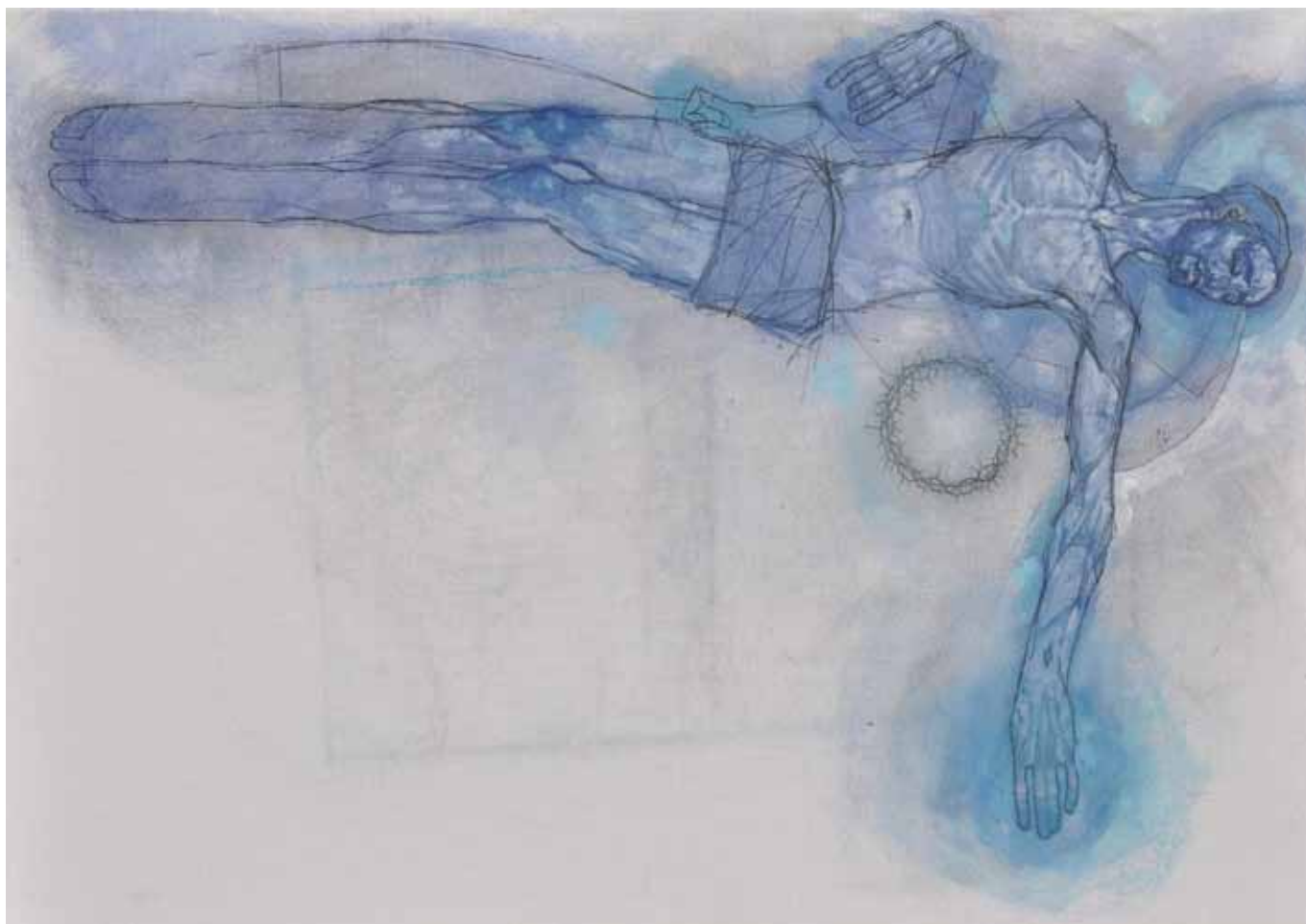

HRVOJE
MARKO
Peruzović

Hrvoje Marko Peruzović rođen je 28. travnja 1971. godine u Zagrebu. Završio je Grafički odjel Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu. Diplomirao je slikarstvo 1995. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (klasa prof. Đure Sedera). Studijski je boravio u Parizu, Milanu, Veneciji i Beču. Član je HZSU-a (Hrvatska zajednica samostalnih umjetnika) i HULU-a Split (Hrvatska udruga likovnih umjetnika). Osim slikarstva bavi se klasičnom grafikom, ilustracijom, skulpturom i fotografijom. Izlagao je na tridesetak samostalnih izložaba i na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i radi u Splitu i u Bolu na otoku Braču.

Mobitel: +385 91 517 50 64; Telefon: +385 21 783 900

E-mail: hmperezovic@gmail.com; Web: www.peruzovic.com

Od križa svjetlu

Ni žrtve ni prinosa nisi htio,
ali si mi pripremio tijelo.
Ni paljenice ni okajnice nisu ti bile ugodne.
Tada rekoh: Evo, dolazim - o meni
je, naime, u svitku, to jest knjizi, pisano
-da činim, Bože, volju tvoju.

Hebrejima, 10 (5-7)

Recepcija Peruzovićevih slika formom izaziva niz stilskih i personalnih asocijacija, kao npr. gotika, manirizam, secesija, Meštrović, Schiele, Klimt... No, složit ćemo se da je umjetničko djelo autorska kreacija koja transcendentira kulturnu tradiciju, pravila i teoriju formalnog obrazovanja i naravno onu individualnu datost koja izlazi iz istog izvora kao i sam život. U ovom slučaju imamo zrelog autora koji ujedinjuje sve nabrojeno.

Motivi njegovih radova vezani su uz figuraciju, poglavito ženski akt, egzotično - simbolički životinjski i biljni svijet i izuzetno proživljenu vjersku ikonografiju.

Niz slika Pasije, koja je ujedno i tema izložbe, varira teme oplakivanja, Otkupiteljeva lica, raspela s Bogorodicom i Ivanom, muku Spasiteljeva srca na Maslinskoj gori.

Temu oplakivanja kompozicijski neznatno varira, ostajući u osnovnom piramidalnom okviru, dok znatno eksperimentira s koloritom kao sredstvom stvaranja atmosfere, simboličkim i u određenoj mjeri dekorativnim. Uz liniju, boja je i dodatno sredstvo iskazivanja emocija. Martririjski ljubičastom boja levitirajuće likove na prostorno gotovo nedefiniranoj sivoj podlozi. U sljedećoj slici siva podloga preobražava se u ljubičasta, zelena i plava sfumata, a ljubičasta tijela poprimaju žutozelenu s akcentima ružičastoljubičastih lica. Marijino lice kao da gori, a sinovljevo je ugaslo s pomodrljim punim usnicama. Treća slika pršti šokantnim koloritom ružičastih, narančastih, plavih i zelenih nijansa.

Okosnica i glavni likovni sadržaj njegovih kompozicija je linija, kreatorica tvarnosti i dinamizma. Ona je energetski snažna i isprekidana, mjeri udah i izdah vlastitog tvorca, samosvojno izlazi iz logičnih okvira, ona je temeljno sredstvo Peruzovićeve artistske emocije. Ona ostavlja trag biča i ruje po epidermi izmučena Bogočovjeka.

Isprekidana, kvrgava, vijugava, ravna, tanka, prepletena i umnožena; opisuje plohe, tvori tetive, zglobove i rebra, dočarava spazme i beživotnu opuštenost mišića.

Futuristička tehnika umnažanja crteža jednog te istog objekta, u ovom slučaju ruku Spasitelja, ambivalentno združuje zaleđenost i pokrenutost, smrt i život te intenzivira mističnost prizora.

Izdužene figure lebde u nekom svezvremenskom prostoru, podastiru nam pred lice bol Majke i nevinost Žrtve.

Prizor grčevite molitve i borbe sa smrtnim strahom, muke srca Isusova u Getsemanskom vrtu, prikazan je u ikonografski neuobičajenom, ali nama bliskom pejzažu morske obale s brdom ili pak otokom u pozadini. Sivoljubičastim koloritom s blagim purpurom umjetnik uprizoruje ranu zoru, suočava nas s Kristovom usamljenošću, boli, tjeskobom, pomirenosti, ali i sa samima sobom.

U kaotičnosti suvremenosti u kojoj su sredstva medijske ofenzive masovnih i brzih "slikopisa" svake vrste oduzela dostojanstvo pisanju riječi i slici, istinskim umjetnostima i temeljnim ljudskim vrijednostima, a Peruzovićeva osobna *Biblia pauperum* je dragocjenost.

Mirela Duvnjak

KARIN
Grenc

Karin Grenc rođena je u Splitu 1971. Godine. Po školovanju i zanimanju grafička dizajnerica, po životnom opredjeljenju slikarica. Na Filozofskom fakultetu u Splitu studirala je na Odsjeku za likovnu i učila od velikog čovjeka i slikara Mile Skračića. Osim slikarstva, bavi se kiparstvom i grafičkim dizajnom. Djela joj se nalaze u privatnim zbirkama po svijetu i dio su stalnog postava Galerije grada Koprivnice i Galerije umjetnina u Splitu. Članica je Hrvatske udruge likovnih umjetnika, Split. Izlagala je na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, a samostalno 14 puta. Česta je sudionica likovnih kolonija i humanitarnih aukcija. Živi i radi u Splitu, u Velom Varošu.
mobitel: 095 9033 844
karin.grenc@gmail.com

Izdavač
Muzej grada Kastela, Dvorac Vitturi, Brce 1,
21215 Kaštel Lukšić,
Tel./fax. +385 (0)21 260245, 260246, 228435
www.muzej-grada-kastela.hr
muzej-grada-kastela@st.t-com.hr

Za izdavača **Ankica Babin**
Kustosica i postav izložbe **Mirela Duvnjak**
Tehnički postav **David Milić**
Lektura **Anita Tičinović**
Oblikovanje **Neven Marin**
Tisak **Dalmacijapapir Split**
Naklada 250 primjeraka

Od križa svjetlu

Kad bi od providnih dana činio providne dane,
Kad bi od duša, od bistre vode, pravio izvore,
Od bistre vode bistru vodu,
Kad bi od čiste duše pravio čistu dušu,
To ne bi bilo lukavo. Svako bi to mogao učiniti.
Ne bi bilo nikakve tajne u tome.
Ali od prljave vode, od stare vode, od neukusne vode,
Od nečiste duše činiti dušu čistu – to je najljepša tajna u vrtu ovoga svijeta.

Charles Péguy, Predvorje otajstva treće kreposti

Ciklus Muke s kojim se Karin Grenc prvi put predstavila prije dvije godine sadrži, kako sama kaže, njezinu intimnu priču i posvetu ljubavi i boli, kako ljudskoj tako i Božjoj.

Sada nešto proširen novim radovima, predstavljamo ga kaštelanskoj publici u ovom prigodnom korizmenom dobu kada većina nas samo u natruhama, usputno, polu-svjesno hvata mutne, zbunjujuće poruke žrtvene ljubavi.

To nimalo ne čudi s obzirom na to da su vrijeme i svijest ljudi okupirani i bombardirani "slatkišima" koji udaljuju čovjeka od Božjeg sjemena ljubavi, pa time i od slobode. "Tehnološki razvoj donio je mnogo užitka, ali malo radosti", riječi su tijelom krhkog čovjeka, a duhom istinskog kršćanskog mistika, franjevačkog redovnika kojeg sam nedavno imala sreću upoznati.

Nad vjernicima prigodom posipanja blagoslovljenim pepelom na Pepelnicu ili Čistu srijedu lebdi Isusova riječ: "Obrati se i vjeruj Evanđelju". Prah označava da je čovjek bez Boga samo gomila praha koja se raspadne i zauvijek nestane. Tek u neprestanoj Božjoj prisutnosti taj prah postaje čovjek, besmrtn, vječan i radostan. Brojni kršćanski mistici i najprevođenija i najprodavanija knjiga svjedoče o tomu.

Baveći se slikanjem Pasije, Karin promišlja i proživljava mistiku Muke na likovnoj i emocionalnoj razini. Snažni ekspresivni temperament sa širokim i brzim potezima kista te gustim impastom obilježio je i ovaj autoričin ciklus. Posežući u riznice kulturnog naslijeđa polikromnih gotičkih raspela i kasnijih pučkih, nastalih u razdoblju baroka, ali i suvremenih inačica, Karin je stvorila ovovremensku osobnu verziju kojom očituje vlastito religiozno, emocionalno i mistično iskustvo. Osim cjelovitih raspela s Kristovim korpusom, doslovno

probodenih ruku i nogu za što su joj poslužili stari klinasti korodirani čavli, Karin se upušta u likovno razmatranje pojedinih dijelova Kristova tijela. Ona ga raščlanjuje i artistički meditira nad svakim dijelom. Tako nizom inačica prikazuje izranjenu Mesijinu glavu, njegove probodene dlanove u bolnu grču, mirne dlanove u gesti davanja ili "davanja na uvid" (nevjernim Tomama) i dlanove doslovno s čavlom nakon što se iznemogao predao Ocu. Bogorodičina bol iskazana je jednom u grimasi bolnog krika na izbrazdanom beskrvnom licu, a već u sljedećem prizoru u suhoj pomirenosti ispaćenog lika.

U dijelu radova kromatski preferira kontrastni kolorizam, jakih i čistih tonova plave, crvene, žute i crne. U drugima polako napušta takve kontraste i kreće prema gotovo neutralnom koloritu s crveno akcentiranom pozadinom. Izuzetci su suptilnije crne podloge, stidljivo rasvijetljene plavičastim i jedva primjetnim rumenim zrcima pigmenata. U novijim radovima, koji imaju karakteristike pune plastike i reljefa, u pravilu asketski ostaje na sirovoj reljefnoj podlozi drva i valerima crne, odnosno sive boje. Drvena podloga ima jednakovrijednu likovnu ulogu koja svojom prirodnom patinom, reljefnošću i pukotinama korenspodira s grafizmima nastalima autoričinom rukom. Grafizmi se javljaju kao urezotine i kao tragovi, tj. linije crnog pastela. Drvo podloge (križa) sjedinjuje se s tijelom i postaju jedno, pukotine drva postaju pukotine tijela...

Likovni je izraz Karin Grenc dramatičan, osjećajan i istinski proživljen, te je to poveznica koju se može pratiti u svim ciklusima koje je predstavila do sada.

Mirela Duvnjak